

2. Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych przysługują w stosunku do nadzorowanych jednostek badawczo-rozwojowych odpowiednio uprawnienia Ministra — Kierownika Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń, o których mowa w przepisach art. 16 ust. 2, art. 18 ust. 7, art. 33 ust. 2, art. 35 ust. 5 i 7, art. 37 ust. 5 oraz art. 43 ust. 1 pkt 2; Minister Obrony Narodowej wykonuje uprawnienia, o których mowa w art. 35 ust. 5 i 7, w zakresie nauk wojskowych, po zasięgnięciu opinii Rady Wyższego Szkolnictwa Wojskowego.

3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określać zakres stosowania przepisów ustawy do jednostek badawczo-rozwojowych wykonujących w całości lub w znacznej części badania naukowe na potrzeby obronności i bezpieczeństwa Państwa, nadzorowanych przez innych ministrów niż wymienieni w ust. 1, a także odmienne zasady przekształcania, likwidacji oraz działalności tych jednostek.

Art. 77. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może rozciągnąć przepisy niniejszej ustawy na jednostki badawczo-rozwojowe tworzone na podstawie porozumień międzynarodowych w zakresie nie uregulowanym tymi porozumieniami.

Art. 78. 1. Na wniosek Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego lub Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może rozciągnąć określone przepisy niniejszej ustawy odpowiednio na instytuty szkół wyższych oraz placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk.

2. Na wniosek naczelnych władz związków spółdzielczych i zawodowych, organizacji politycznych, społecznych, wyznaniowych i innych Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może określać zakres stosowania przepisów niniejszej ustawy przez jednostki badawczo-rozwojowe tych organizacji i związków.

Art. 79. 1. Na wniosek dyrektora wielozakładowego przedsiębiorstwa państwowego jego organ założycielski, działający w porozumieniu z Ministrem — Kierownikiem

Urzędu Postępu Naukowo-Technicznego i Wdrożeń oraz Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych, może rozciągnąć przepisy rozdziałów 6—12 na zakład badawczo-rozwojowy, działający jako organizacyjnie wyodrębniona jednostka tego przedsiębiorstwa i prowadzący działalność, o której mowa w art. 2.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, może dostosować zasady gospodarki finansowej określonych wielozakładowych przedsiębiorstw państwowych, w których działają organizacyjnie wyodrębnione zakłady badawczo-rozwojowe określone w ust. 1, do specyfiki tych przedsiębiorstw, a w szczególności rozciągnąć na te zakłady badawczo-rozwojowe wszystkie lub niektóre przepisy rozdziału 3.

Art. 80. 1. W sprawach nie uregulowanych ustawą do jednostek badawczo-rozwojowych stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące działalności przedsiębiorstw państwowych, z wyłączeniem jednostek, o których mowa w przepisie art. 16.

2. Do jednostek badawczo-rozwojowych, stosujących zakładowe systemy wynagradzania określone ustawą o zasadach tworzenia zakładowych systemów wynagradzania, nie mają zastosowania przepisy art. 55 i 58 niniejszej ustawy.

Art. 81. Przepisy wykonawcze, wydane na podstawie ustawy wymienionej w art. 82, zachowują moc do czasu zastąpienia ich przepisami wydanymi na podstawie niniejszej ustawy, o ile nie są z nią sprzeczne, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 82. Traci moc ustawa z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych (Dz. U. z 1975 r. Nr 7, poz. 41).

Art. 83. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1986 r.

Przewodniczący Rady Państwa: H. Jabłoński
Sekretarz Rady Państwa: J. Szymanek

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 31 lipca 1985 r.

w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów.

Na podstawie art. 99 ust. 3 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 14, poz. 113, z 1983 r. Nr 5, poz. 33 i Nr 39, poz. 176 oraz z 1985 r. Nr 36, poz. 167) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pomoc materialną dla studentów stanowią:

- 1) stypendia studenckie,
- 2) ulgi w opłatach:
 - a) za miejsce w domu studenckim,
 - b) za wyżywienie w stołówce studenckiej,
- 3) zapomogi.

§ 2. 1. Stypendium studenckie składa się:

- 1) z części uzależnionej od warunków materialnych studenta,

2) z części uzależnionej od wyników w nauce osiągniętych przez studenta.

2. Poszczególne części stypendium studenckiego, o których mowa w ust. 1, przyznawane są odrębnie. Stypendium wypłacane jest przez okres 10 miesięcy w roku.

§ 3. 1. Podstawę naliczania stypendium studenckiego stanowi kwota 7.000 zł, zwana dalej „podstawą naliczania”.

2. Podstawę naliczania dla studenta zamieszkałego na stałe w miejscowości nie będącej siedzibą szkoły wyższej, z której codzienny dojazd do szkoły jest niemożliwy lub w znacznym stopniu utrudniałby wywiązywanie się z obowiązków studenckich, podwyższa się o 35% kwoty wymienionej w ust. 1.

3. Podstawę naliczania dla studenta pierwszego roku

podwyższa się o 30% kwoty wymienionej w ust. 1, niezależnie od podwyższenia przewidzianego w ust. 2.

4. Przepis ust. 2 nie dotyczy studentów wyższych szkół morskich kwaterowanych w domach studenckich oraz studentów, którzy odmówili zamieszkania w domu studenckim.

§ 4. Podstawa naliczania ulega corocznie zwiększeniu odpowiednio do wzrostu kosztów utrzymania.

§ 5. 1. Student, w którego rodzinie dochód na osobę nie przekracza podstawy naliczania z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 2 i 3, może ubiegać się o część stypendium studenckiego uzależnioną od warunków materialnych.

2. Wysokość części stypendium studenckiego uzależnionej od warunków materialnych stanowi różnicę pomiędzy podstawą naliczania z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 2 i 3 a miesięcznym dochodem przypadającym na osobę w rodzinie studenta.

3. Wypłacaną studentowi część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta zaokrąglą się w górę do pełnych setek.

4. Małżeństwo studenckie lub student wychowujący co najmniej jedno dziecko może otrzymać część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta, podwyższoną o 45% podstawy naliczania na każde dziecko. Podwyższona część stypendium obejmuje zasiłek rodzinny i rekompensatę na dziecko przysługującą z tytułu wzrostu cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii. Otrzymuje ją jedno z rodziców-studentów przez okres nie dłuższy niż do przewidzianego planem studiów terminu ich zakończenia.

5. Jeżeli student zamieszkały na stałe w miejscowości nie będącej siedzibą szkoły wyższej, z której codzienny dojazd do szkoły jest niemożliwy lub w znacznym stopniu utrudniałby wywiązywanie się z obowiązków studenta, nie otrzymał miejsca w domu studenckim w wyniku braku miejsc otrzymuje część stypendium uzależnioną od warunków materialnych, podwyższoną o 50% średniego krajowego kosztu miejsca w domu studenckim.

6. W szczególnych wypadkach, na wniosek dziekana, w porozumieniu z odpowiednim organem samorządu studenckiego, rektor może przyznać część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta studentowi powtarzającemu rok studiów.

7. Studenci studiujący na drugim kierunku studiów, na którym studia nie są uwarunkowane ukończeniem pierwszego kierunku, otrzymują część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta przez okres nie dłuższy niż dwa lata od ukończenia pierwszego kierunku w terminie przewidzianym planem studiów.

§ 6. 1. Przy ustalaniu dochodu rodziny studenta stosuje się odpowiednio:

- 1) przepisy wydane na podstawie art. 4 ust. 1 i art. 9 dekretu z dnia 28 października 1947 r. o ubezpieczeniu rodzinnym (Dz. U. Nr 66, poz. 414, z 1950 r. Nr 20, poz. 170 i Nr 36, poz. 333, z 1960 r. Nr 20, poz. 119, z 1968 r. Nr 3, poz. 6) i art. 118 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267 i z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270),

2) w zakresie dochodów uzyskiwanych z:

- a) użytkowania ziemi w indywidualnych gospodarstwach rolnych — przepisy wydane na podstawie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268),
- b) prowadzenia na własny rachunek działalności wytwórczej, handlowej i usługowej — przepisy dotyczące opodatkowania tej działalności,
- c) zatrudnienia w nie uspołecznionym zakładzie pracy oraz u osób fizycznych — przepisy o podatku od wynagrodzeń.

2. Do dochodu rodziny studenta wlicza się zasiłki rodzinne otrzymywane na członków rodziny i rekompensaty pracownicze z tytułu wzrostu cen detalicznych podstawowych artykułów żywnościowych, opału i energii.

3. Wysokość dochodów w rodzinie studenta ustala się na podstawie oświadczenia studenta o liczbie osób w rodzinie żyjących we wspólnym gospodarstwie domowym oraz na podstawie zaświadczeń o źródłach i wielkości dochodów.

4. Do liczby osób w rodzinie studenta ubiegającego się o podwyższone stypendium, o którym mowa w § 5 ust. 4, nie dolicza się jego dziecka.

5. Dowodami potwierdzającymi dochody i ich wysokość są w szczególności:

- 1) zaświadczenia zakładów pracy lub terenowych organów administracji państwowej o wysokości zarobków i dochodów za ostatni rok,
- 2) nakazy płatnicze na zobowiązania pieniężne zakładów lub warsztatów za ostatni rok,
- 3) zaświadczenia właściwych organów podatkowych,
- 4) odcinki dotyczące świadczeń emerytalnych i rentowych,
- 5) odpisy sądowych wyroków i ugód sądowych zaopatrzonych w klauzulę wykonalności.

6. Stypendium pobrane na podstawie nieprawdziwych danych podlega zwrotowi na fundusz stypendialny szkoły wyższej.

§ 7. 1. Student, który zaliczył w terminie określonym w regulaminie studiów rok studiów i uzyskał średnią z ocen wpisanych do indeksu nie niższą niż 3,7 oraz postępuje zgodnie z treścią ślubowania studenckiego, otrzymuje część stypendium uzależnioną od wyników w nauce.

2. Wysokość części stypendium uzależnionej od wyników w nauce osiągniętych przez studenta nie może być niższa niż 30% i nie może przekroczyć 70% podstawy naliczania.

3. Studentowi, który otrzymuje stypendium-nagrodę Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego lub innych ministrów nadzorujących szkoły wyższe, nie przysługuje część stypendium uzależniona od wyników w nauce.

§ 8. 1. Pierwszeństwo w korzystaniu z miejsca w domu studenckim przysługuje studentowi zamieszkałemu na stałe w miejscowości nie będącej siedzibą szkoły wyższej, z której codzienny dojazd do szkoły jest niemożliwy lub w znacznym stopniu utrudniałby wywiązywanie się z obowiązków studenckich.

2. Odpłatność studenta za miejsce w domu studenckim wynosi 50% średniego krajowego kosztu utrzymania jednego miejsca w domu studenckim.

3. Od odpłatności w domu studenckim są zwolnieni:

- 1) studenci wyższych szkół morskich kwaterowani w domach studenckich,
 - 2) dzieci małżeństw studenckich i samotnych studentów.
4. W uzasadnionych wypadkach rektor szkoły wyższej może zwolnić w całości lub w części z odpłatności za miejsce w domu studenckim:

- 1) studenta zaliczonego do jednej z grup inwalidzkich,
- 2) studenta skierowanego do pól sanatorium,
- 3) studenta zakwalifikowanego przez komisję lekarską akademickiej służby zdrowia jako przewlekle chorego,
- 4) studenta, który przyczynia się do zmniejszenia kosztów utrzymania domu studenckiego.

5. Rektor szkoły wyższej może podwyższyć odpłatność za korzystanie z domu studenckiego studentowi, którego dochód na osobę w rodzinie jest wyższy niż 170% podstawy naliczania, nie więcej jednak niż do wysokości średniego krajowego kosztu utrzymania jednego miejsca w domu studenckim.

§ 9. Średni krajowy koszt utrzymania jednego miejsca w domu studenckim ustala corocznie — na podstawie danych z roku poprzedniego — Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

§ 10. 1. Pierwszeństwo w korzystaniu z wyżywienia w stołówce studenckiej przysługuje studentowi pozostającemu w trudnej sytuacji materialnej lub nie posiadającemu możliwości żywienia się w domu rodzinnym.

2. Studentowi korzystającemu z wyżywienia w stołówce studenckiej przysługuje ulga w opłatach w wysokości kosztów przygotowania posiłku.

3. Rektor szkoły wyższej w uzasadnionych wypadkach może zwolnić w całości lub w części z odpłatności za wyżywienie w stołówce studenckiej studentów, o których mowa w § 8 ust. 4 pkt 1—3.

§ 11. 1. Zapomogę może otrzymać student:

- 1) wyższej szkoły artystycznej lub wyższej szkoły wychowania fizycznego — na zakup pomocy naukowych,
- 2) który z przyczyn losowych znalazł się przejściowo w trudnej sytuacji materialnej.

2. Zapomoga, o której mowa w ust. 1 pkt 1, może być przyznana raz w roku i nie może przekraczać 75% podstawy naliczania.

§ 12. 1. Pomoc materialną dla studentów przyznaje dziekan.

2. Studentowi przysługuje prawo odwołania się od decyzji dziekana w sprawie przyznania pomocy materialnej do rektora.

3. Rektor szkoły wyższej w porozumieniu z odpowiednimi organami samorządu studenckiego i uczelnianymi ogniwami ogólnokrajowej organizacji studenckich działających w szkole wyższej określi szczegółowe zasady i tryb przyznawania pomocy materialnej dla studentów.

4. W szczególnie uzasadnionych indywidualnych wypadkach rektor szkoły wyższej na wniosek dziekana, odpowiedniego organu samorządu studenckiego lub ogniw uczelnianego ogólnokrajowej organizacji studenckiej działającej w szkole wyższej może:

- 1) obniżyć lub cofnąć wypłatę części stypendium studenckiego uzależnionej od warunków materialnych studenta,
- 2) podwyższyć część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studenta, nie więcej jednak niż do wysokości podstawy naliczania,
- 3) przyznać część stypendium uzależnioną od warunków materialnych studentowi, w którego rodzinie dochód na osobę przekracza podstawę naliczania, z uwzględnieniem przepisów § 3 ust. 2 i 3, w wysokości nie wyższej jednak niż podstawa naliczania,
- 4) przyznać stypendium lub jego część na okres 12 miesięcy.

§ 13. W środowiskach wielouczelnianych miejsca w domach studenckich, z wyjątkiem miejsc w domach wyższych szkół morskich, oraz skierowania do stołówek studenckich powinny być dzielone wspólnie przez rektorów tego środowiska, z uwzględnieniem liczby studentów zamiejscowych i specyfiki danej szkoły.

§ 14. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do studentów cudzoziemców oraz odbywających studia w trybie studiów dla pracujących.

§ 15. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki z dnia 16 września 1982 r. w sprawie warunków oraz rodzajów i wysokości świadczeń pomocy materialnej dla studentów (Dz. U. Nr 29, poz. 204 i z 1984 r. Nr 44, poz. 239).

2. Stypendia zwrotne wypłacane na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, podlegają spłacie w terminie do 10 lat od daty ukończenia studiów. Rozpoczęcie spłat następuje nie wcześniej niż po 3 latach od ukończenia studiów.

3. W razie niedotrzymania terminu spłaty należności z tytułu pobranego stypendium zwrotnego, kwoty należne państwowym jednostkom organizacyjnym podlegają ściąganiu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

4. Stypendia, o których mowa w ust. 2, podlegają umorzeniu:

- 1) w całości lub w części przez rektora szkoły wyższej, na wniosek studenta, w wypadkach szczególnie uzasadnionych,
- 2) w całości w wypadku ukończenia przez studenta studiów w terminie określonym w regulaminie studiów i otrzymania dyplomu z wyróżnieniem lub wynikiem bardzo dobrym,
- 3) w 75% w wypadku ukończenia przez studenta studiów w terminie określonym w regulaminie studiów i otrzymania dyplomu z wynikiem dobrym,
- 4) w wypadkach przewidzianych odrębnymi przepisami.

5. Stypendia zwrotne dla studentów studiujących na drugim kierunku studiów, na którym studia nie są uwarunkowane ukończeniem pierwszego kierunku, nie podlegają umorzeniu.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1985 r.

Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego: **B. Miśkiewicz**